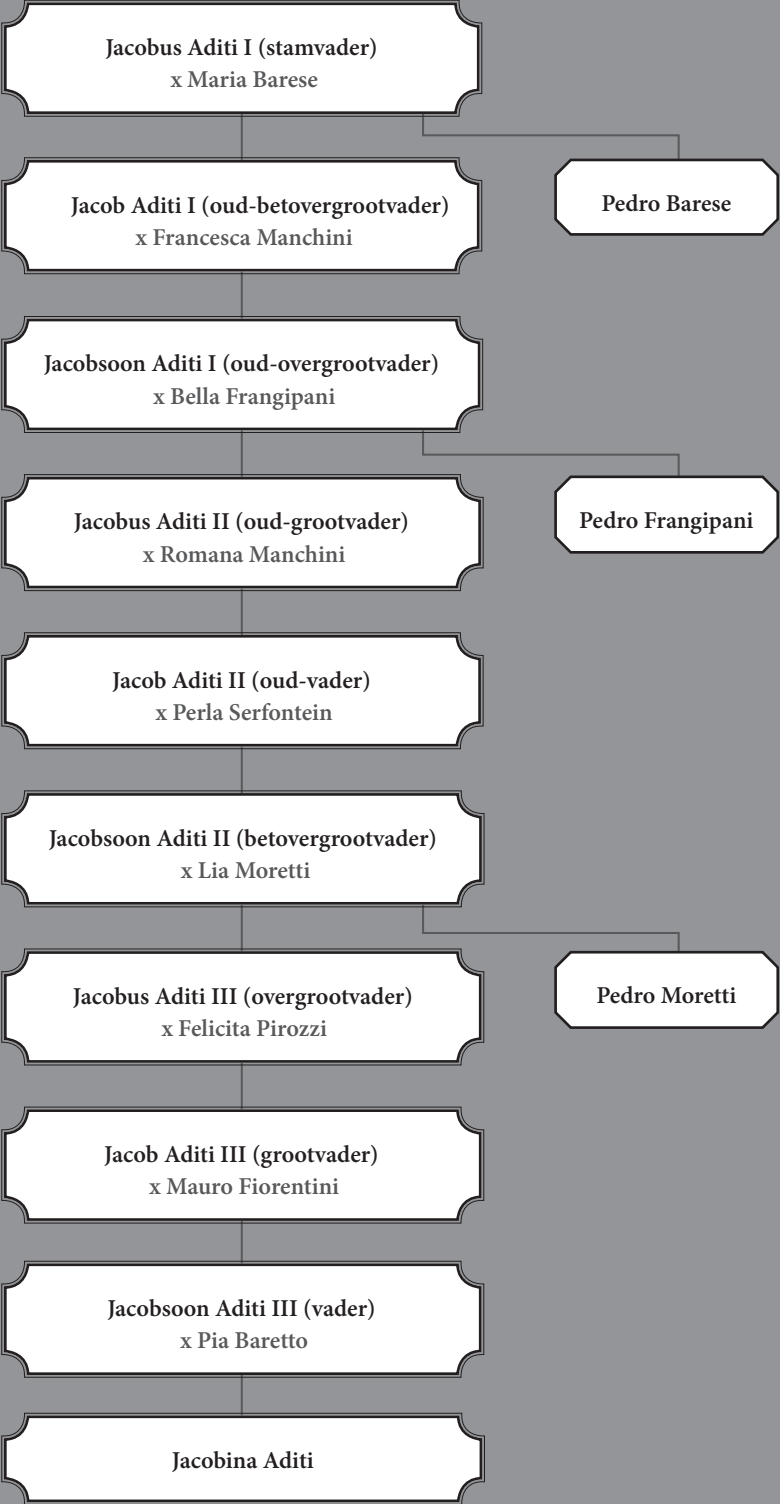

Opgekruld als een bolletje

Toen dit verhaal begon, lag ik opgekruld als een bolletje te slapen in het midden van de wereld. Op alle belangrijke kaarten die ooit in ons atelier werden vervaardigd, vind je – perfect in het midden – een sterretje. Dat kleine teken valt op elke kaart precies samen met de plek waar de heuvel van Montefaro ligt. Het duidt de plek aan waar de toren van ons huis boven de stad uit priemt. Vanuit die toren keken mijn voorvaders eeuwen geleden al in alle windrichtingen uit over de wereld. Heel wat meters lager, pal onder de toren, lag mijn slaapkamer. En daaronder, op de begane grond, strekte het atelier zich uit. Van daaruit probeerde mijn familie gedurende honderden jaren, van vader op zoon, de wereld vorm te geven op papier. Maar daar komt nu een einde aan. Ik ben de laatste telg van het geslacht Aditi, de beroemde cartografenfamilie. Ik ben geen cartograaf, en ik zal er ook nooit een worden. Bij mij stopt het.

*De weg die ik moet nemen,
tekent zich donker af in
de pigmentloze vlekken
op mijn voeten.*

Grensmuur

Montefaro

Penotta

Zuidertoren